a ¶ Nequerint. ꝯcoꝛ. ĩ. de ſepul. dudū. ẋ. ſi ẋo. ō. de reg. licȝ et ſatis eſt ꝑ hāc lrāȝ ꝙ neq̄t hr̄e licentiā ſiue q: denegaṫ ſiue quia petita ⁊ expectata nō daṫ. facit de ap. ab eo li. vi.

b ¶ Procedāt. virtute hui⁹ ꝯſtitutiōis ⁊ ꝑ h̄ patet ꝙ ſi ſubditi de ꝓceſſu iniq̄ epi vellēt ꝯqueri corā dio. loci nō poſſent cū ꝓpter neceſſitatē expulſionis hec ꝯſtitutio cōicet ſibi locum et par in parē ⁊c̄. de elec. innotuit. ſi tam̄ alias p̄ter caſuȝ quo ſedere alias cedere pōt ſibi ꝑ hāc ꝯſtitutionem ibi delinq̄ret bñ cog̃ſceret dio. iij. q. vi. c. i. de rap. c. i. Quid de mioꝛe p̄lato hñte iuriſdictionē in loco ſcripſi p⁹ In no. ⁊ hoſti. de maio. et obe. cū inferioꝛ.

c ¶ Sanc. Sūme fuit neceſſari⁹ iſte. §. vt aliq̄s fruct⁹ ex ſupioribus haberetur.

d ¶ Cōtra ipſoſ. no. q: dato ꝙ epi expulſi ꝯ̄ alios vel c rca alia poſſent ꝑ ſe vl̄ ꝑ alios iuriſdictionem in ſuis dioce. exercere. ſatis eſt ꝙ ꝯ̄ illos non poſſint vt locuȝ habeat ꝯſtitutio.

e ¶ Sup his. ſuper alijs ꝗ ipſoꝝ aſſertioni non ſtabitur vnde ſi dicant loca ad que citant illos eis fore ſecura in hoc eis non creditur cum hoc non ſit de hic exp̄ſſis. Eadem ratione non creditur ſi dicant loca ĩ quibus procedūt eſſe viciniora in q̄b⁹ poſſint tute manere ⁊ ꝓceſſus facere ⁊ citati venire. Itē nec crediṫ eis in eo ꝙ dicāt aliquem expulſorē ꝯſiliariū vel fautorē. ille tñ cui h̄ impingiṫ hȝ ſe ſuper eo defendere. ⁊ ſic intelligas ſupradicta.

f ¶ Aſſertio- nib⁹. h̄ multa ſpālia ꝙ crediṫ aſſertiōi iudicis. Itē ꝙ crediṫ ſine iuramēto ⁊ ꝙ vni ſoli ⁊ in cauſa ꝓpria. regulariṫ ĩ. de ꝓba. qm̄. de teſti. veniēs. ⁊ c. licet. ⁊ c. nup. vbi de h̄. ⁊ de ꝯſe.

g ¶ Conſciam. ꝯcoꝛ. de ... di. iij. ꝑuulos. iij. q. i. nullus cū ſi. renū. niſi. in fi. de vo. c. fi. de reſcrip. ſtatutū. §. aſſeſſorē. li. vi.

h ¶ Premiſſis caſib⁹. ꝗ alios ꝓceſſus vicini nūciare nō tenētur. ꝯ. xi. q. iij. cure. de treu. ⁊ pa. c. i. Go. patet ꝑ lrām ſeq̄ntē. Nā factos in alienis dioc̄. ex p̄dictos caſus exeq̄ nō teneṫ factus in ꝓprijs ſic vt in ꝯ̄rijs.

i ¶ Ab eis. ñ videṫ ꝗ ſufficere ꝙ req̄raṫ a tertio etiā cuius interſit.

k ¶ Req̄ſiti. ſi. de fo. compe. poſtulaſti. e. ti. romana. ẋ. fi. li. vi. ep̄s req̄rēs illos ñ faciētes punire ñ poſſet. aget tñ coram illi⁹ ſupioꝛe vt illū cogat ⁊ puniat. de iurepa. nullus. niſi iuſtam hr̄et cauſam nō ꝑendi vt q: notoꝛie ſunt iniuſti. de of. de leg. ſi qñ. de of. le. ſtuduiſti.

l ¶ Quāticūq̄. etiā cui⁹ initij ... vel ꝯ̄rij ſit memoꝛia qō alias releuat ab onere ꝓbādi tituluȝ de p̄ſcri. c. i. li. vi.

m ¶ Habētib⁹. hñt. n. q̄nq̄ inferioꝛes in loca vel in ꝑſonas ep̄alē iuriſdictionē vel q̄ſi. ō pui. abbates in fi. li. vi.

n ¶ Ut p̄diciṫ. dat intelligere ꝙ ſi alias iṫ ſubditos ipſoꝝ dio. iudicarēt bñ ꝑ taciturnitatē ⁊ tpis lapſum eis ꝑ iudicari poſſet. ſed iſto caſu cū h̄ faciūt iuris auc̄te dio. nulla negligētia p̄t aſcribi. ꝗ nec ꝯ̄ ipſos p̄ſcribi.

o ¶ Generet. qñ exercens iuriſdictionē in loco vel in certas ꝑſonas vel cauſas acq̄rat poſſeſſionē illi⁹ generalē vel ſpālē. et qñ p̄ſcribat ſatis ſcripſi poſt Inno. de capel. mo. c. ij. ⁊ de hoc i ſpe. ō iuriſ. om. iu. ad fi. ẋ. illud etiā. ⁊ ō p̄ſcrip. §. i. ẋ. ſed pōe miles.

nequerint[a] ꝓcedāt[b] nihilominus ꝓut ſupi⁹ eſt exp̄ſſum. Sane[c] ſi p̄dicti epi aſſeruerint ſe nō fuiſſe auſos p̄fatoſ expulſores ꝯſiliarios vel fautores ꝑſonalit̄ vel ad domū aut publice vt p̄mittiṫ in eoꝝ eccleſia cathedrali citare vel ipſoſ malicioſe p̄ſtitiſſe impedimentuȝ ne ꝑ eoſ potuerit ſic citari. aut ꝙ i ſuis dio. iuriſdictionē ꝑ ſe vel ꝑ aliū ꝯtra[d] ipſos exercere nequeāt vel ñ audēt. ſtari ſuper[e] his volum⁹ aſſertiōibus[f] eoꝝ dē. iſtis diſtricti⁹ iniūgētes ſub interminatiōe diuini iudicij ne circa p̄miſſa ꝯtra ꝯſcientiā[g] q̄cq̄ mēdaciṫ aut doloſe aſſerāt vel cōfingāt. ¶ Eorundē aūt epoꝝ ſniās ⁊ ꝓceſſus quos in p̄miſſis[h] caſib⁹ in alijſ dioceſib⁹ duxerit faciēdoſ denūciēt ſeu denūciari faciāt ꝑ ſuas dio. cōuicini epi. cū ab eis[i] fuerit req̄ſiti[k]. ¶ Per premiſſa quoq̄ nullū ex trāſcurſu tpis q̄tticūq̄[l] vl̄ aliaſ quoquo mō locoꝝ dio. vel alijs q̄buſcunq̄ iuriſdictionē hñtib⁹[m] in loc[n] p̄miſſis in q̄b⁹ predicti epi ſic expulſi iuriſdictionē vt predicṫ[n] exercebūt p̄iudiciū generetur[o]. ¶ Clemēs. v. i cō. vie.

De cā poſſiōis ⁊ ꝓprietatis.

Cauſa[p] beneficiali[q] ꝑ appellationem[r] ad[s] ſe. ap. legitime deuoluta[t] tam appellanti q̄ȝ appellato[v] licere decernimus nedum petitorium ſed et poſſeſſorium intentare. ⁊ in ſpoliantis[x] odium ante cauſe concluſionem[y] ſuſpendere[a] pe-

p ¶ Cauſa. ſe ſūmat.

q ¶ Bñficiali. comp̄hēdit mioꝛa ⁊ maioꝛa bñficia ⁊ p̄bēdas. de h̄ de reg. iu. c. i. li. vi. in nō bñficialib⁹ aūt nō hȝ h̄ locū etiā ſi de eccleſia vel de ꝓprietate fit q̄ſtio. fa. qō dixi. ō. c. cō. de iud. diſpendioſam ſup ẋbo beneficijs.

r ¶ Per appel. fortius ſup q̄relā. videbatur aūt ꝙ illud ſoluȝ ſup q̄ ap. erat eſſet ꝑ appellatiōis iudiceȝ cognoſcendū. vñ coram iudice ap. nō fit reconuētio. de h̄ ſcripſi de mu. pe. c. i. cognoſcat ergo id ſolū ſup q̄ appellaṫ ſiue añ ſniaȝ fuerit appellatū. ad h̄. ĩ. ō ap. appellanti cū ſuis conſoꝛ. ſiue a ſnia. ij. q. vi. ad fi. ſiue ex iudicium. de ele. vt circa li. vi. Sȝ ex q̄ deuoluta eſt cauſa ꝑ decre. i. de ele. li. vi. nō expectato ap. euentu voluit papa h̄ licere et h̄ ꝓbat ẋ. ĩ. decernimus. ꝑ qō rñdeṫ ad iura p̄dicta. Pōt etiam dici ꝙ dec. vt circa locū nō hȝ cuȝ quis ſuum proſequitur intereſſe. vt. ō. e. cō. de ele. ꝯſtitutionem. in prin.

s ¶ Ad ſe. ap. In inferioꝛibus ergo ſecus.

t ¶ Deuoluta. ita ꝙ cā ipſa ē in curia ſm̄ foꝛmā decr. i. ō ele. li. vi. vt q: a legitime īpoſita ē. e. ti. vt circa. ⁊ ap. ſit legitie inſinuata. vt i cle. ō. de ele. cām. ⁊ ĩ. debitū tps vt ibi. §. pe.

v ¶ Appellatio. vtrūq̄ eni eq̄liṫ artat illa ꝯſtitutio. i. de elec. vtinq̄. ꝗ ſentiat cōmodū ſic̄ onus. de reg. iu. q̄ ſentit. li. vi.

x ¶ Spoliātis. ꝑ h̄ patet ꝙ loq̄ṫ in poſſeſſoꝛio recuꝑande de poſſeſſoꝛio retinēde an intētari poſſit ꝑ eū q̄ petitoꝛiū intētauit illo ꝑēdēte notaui ⁊ dixi. ō. c. paſtoꝛalis ſup. iiij. glo. q̄ gl. in ca ꝑte q̄ dicit ante mediū ꝙ de poſſeſſoꝛio pōt redire ad iudicium ꝓprietatis reprobari videtur per hunc textū. Si eni ſpeciale hoc inducitur in odium ſpoliantis ꝙ ſuſpenſo petitoꝛio tranſitur ad poſſeſſoꝛium. ergo id non licebit in caſu cōuerſo in quo caſu ceſſat. Sed glo. dupliciter poteſt defendi. ſ. quia non dicit ꝙ ſit ſuſpenſo poſſeſſoꝛio redeatur ad petitoꝛium ſed ꝙ de poſſeſſoꝛio inchoato reditur ad petitoꝛiū quod poteſt intelligi renunciato prioꝛi iudicio. Item volens dicere ꝙ ſuſpendi ⁊ pendere poſſit poſſeſſoꝛiū. dicet hoc ſpeciale hic addi in cauſa appellationis vt dixi in glo. foꝛtius vt qō ibi olim non licuiſſet hodie liceat in odium ſpoliantis.

y ¶ Concluſionem. que licet fieri poſſit vt hic. tamē in his beneficialibus poteſt omitti. ĩ. de verbo. ſignifica. ſepe contingit. facta ergo concluſione hoc non licebit. quod verum puto niſi in caſu decre. paſtoꝛalis. in fi. ō. eo. vt ſicut hoc in alijs cauſis beneficialib⁹ tunc liceret. ſic ⁊ in iſta ſaltem eo caſu q̄ ſuſpendit petitoꝛium inchoatum a ſe in quo loquiṫ illa decr.

a ¶ Suſpendere. ſine metu ꝯdemnationis expenſarū. v. dixi eo. ti. paſtoꝛalis. ſuper verbo agi poteſt.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

b ¶ Et ꝓ vel. vt. ff. de ꝟ. ſig. ſepe. de reſcrip. c. ij. vbi de hoc.
c ¶ Aduerſario. hec lr̄a ⁊ ſeq̄nſ approbare videt̄ qđ no. Jo.
an. q. ij. c. i. ⁊ ber. ſ. de or. co. c. fi. Hoſ. Inno. ⁊ Ab. de reſti. ſpo.
ex q̄ſtiõe. ſ. qñ ſup eadē re intētat vn⁹ petitoriū alter ſup illa
intētat poſſeſſoriū recupande prius audit̄. ⁊ ſic vtilius ē ſibi
agere ꝙ̄ excipere qđ
ho. nō placuit. q̄ di-
cebat ex vi actionis
eū nō pri⁹ audiēduz
ſed ſimul dicēs ꝙ in
decr. ex ꝯqueſtiōe ꝓ
us excepit poſtmođ
egit vt ibi ſcripſi.
d ¶ Solo. q̄ſi nil ha-
beat docere de peti
torio. ⁊ ꝑ h̄ videt̄ ꝙ
peteret reſtitutionez
bñficij nō habeat iu-
ſtificare poſſeſſionez
vel ꝓbare titulū. de
reſti. ſpo. in lr̄is. ſ. de c. pſ. ꝯſtitut⁹. vide qđ dixi ſup gl. ij. et
qđ no. Hoſt. in ſum. de reſti. ſpo. §. in caſib⁹. ꝟ. q̄d ḡ. volēs ſe
defendere ꝯ hūc tex. r̄ndebit ꝑ dec. ex pte. de reſti. ſpo. vbi in
tentans poſſeſſoriū ꝓbat ꝯiugiū. ⁊ ꝑ dec. ad decimas. e. ti. li.
vi. Aliud ē ergo intētare petitoriū aliud iuſtificare poſſeſſori-
um ex ti. vbi natura poſſeſſorij h̄ req̄rit. ſed vide qđ dixi in ꝓ
e di. decr. ex pte. in glo. q̄ſi dicat vltra medium.
J ante. ſe ſumat ⁊ determinat caſum dubiū circa de
cre. eū qui. e. ti. li. vi. ⁊ qđ ibi tāgit arch. ⁊ qđ no.
de reg. iu. inter mōſteriū. in vi. glo.
f ¶ Sniam. ⁊ ſic oportet appellationē iuſtificari ſolū ex vir-
tute grauaminis illati ꝓpt̄ qđ appellat̄. vt. j. de ap. appellanti
g ¶ Nō deferēs. ſi detuliſſet ſnia poſtea ꝑ ipſum lata nō valu
iſſet. qđ dic vt de ap. cū appellatiōib⁹. li. vi. bene aūt fecit iu-
dex nō deferēdo ex q̄ putabat ex falſa cauſa appellatū. nunq̄
eni reuocabit̄ qđ ꝑ eū fiet niſi prius iuſtificetur appellatio qđ
h ¶ Nō citato. q: citat̄ nō tene dic vt no. e. ti. non ſolū. li. vi.
tur. vt in predi. decre. eum qui.
i ¶ Abſentē. fortificabāt dubiū h̄ duo ꝙ citat⁹ fuit ⁊ ꝙ fuit ab
ſens. ꝑ que apte videbat̄ ꝯtumacia in nō veniēdo vt. j. dicam
k ¶ Promulget. qđ potuit ſi lis erat ꝯteſtata ⁊ ꝙ liq̄bat de
cauſa. ſ. e. c. put. ⁊ idem ſi nō erat ꝯte. ſed erat de caſib⁹ q̄bus
ꝓcedi pōt ad ſniam li. nō ꝯte. ꝯ ꝯtumacē qui habent vt li. ꝯt.
l ¶ Debitū. ſ. x. dierū ⁊ a tpe noticie. de qm̄ inter. ⁊ in glo.
ap. ꝯcertationi. li. vi.
m ¶ Appellare. no. Inno. ⁊ poſt eū Hoſti. de ap. dilecto. vt
ibi pſcripſi in fi. vi. glo. ⁊ Guilh. in ſpe. de ſen. ꝓlata. §. iux. ꝟ.
q̄d ergo ſi appellatio. ꝙ appellās ad ſniam q̄ poſtea appellat
a ſnia ꝑ hoc nō renūciet p̄me appellationi nec ſniam ratificat
geminatio eni appellationū nō ſubmittit ſed ſubtrahit appel-
lantem a iudicis ptāte. xxxi. q. ij. lothari⁹. de ap. bone. ⁊ c. di
lecte. nō ob. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falſus. qđ ſolue vt no. Ber.
n ¶ Manifeſte. vt q: nulla cauſa fuit ibi ex- de re iudi. c. i.
preſſa vel nō legitima dato ꝙ eſſet vera. vel licz legitima ma
nifeſte falſa vel iam ꝓnūciatā eſſet illā falſam ⁊ nō appellatū
Et aduerte q: ꝓbare videt̄ hec lr̄a ꝙ vera ꝯtumacia in nō ve
niendo nō impedit appellantē vl' appellationē niſi ſit manife
ſta vt ſic in vera ꝯtumacia diſtinguebat̄ inter manifeſtā ⁊ du
biam. appellās eni friuole ⁊ recedens vere ꝯtumax eſt. ⁊ tn̄ ſi
hoc non ē manifeſtū appellat ⁊ ſm̄ hoc intelligēda vident̄ iu-
ra q̄ dicūt ꝯtumacē in nō veniēdo nō appellare. ij. q. vi. §. ſunt
quoꝝ. in pn̄. xxiiij. q. iij. de illicita. C. de iudi. ꝓperādū §. cuz
aūt quoꝝ ap. nō re. l. i. C. e. ti. In non veniēdo iđ dixi. q: ꝯtu-
max in non parendo appellat. ff. de ap. creditoꝝ. §. iuſſuſ. ⁊ ꝓ
ratione diuerſitatis dicit glo. ꝙ iſte peccat in vno tn̄ ille in
duobus quod intelligo ꝙ iſte venit ſed non paret ille nec ve-
nit nec paret. Guil. in ſpe. de ꝯtuma. §. i. ꝟ. ⁊ no. p̄mo diſtin-
guit duplicem ꝯtumaciam veram ⁊ preſumptam. Secundo

titorium a ſe ⁊[b] ab aduerſario[c] intentatum in ſolo[d] poſſeſſorio ꝓcedendo. ¶ Clemens. v. in concilio vienē.

De dolo et contumacia.

Si an[e] diffinitiuā ſententiā[f] a iudice qs appellādo recedat et iudex ſue appellationi nō deferens[g] citato vel etiā nō citato[h] vlterius in cauſa ꝓcedens cōtra ipſum etiam abſentem[i] ſententiā diffinitiuā ꝓmulgz[k] poterit idē appellans a dicta ſententia infra tempus debitū[l] appellare[m]. niſi eius prima appellatio eſſet friuola manifeſte[n]

triplicem. ſcilicet euidentem veram ⁊ preſumptā aut fictam.
dicens ꝙ verus ꝯtumax quem citatio apprehendit non audi
tur appellans ⁊ multominus euidens ⁊ euidentem vocat cō
tumaciam illius qui dixit ſe non venturū. ⁊ an ſufficiat h̄ ex-
tra iudicium dixiſſe nuncio citanti. vide quod no. de ſen. ex.
venerabilibus. §. ſe-
cus. li. vi. veram illi
us quem citatio ap-
prehendit. fictam vl'
interpretatiuā citati
ad domū quem cita-
tio non apprehēdit.
Ja. de arc. ꝯtumaci-
am quam. ſ. dixi eui
dentem dicebat ve-
riſſimā. ⁊ dicebat fi-
ctum ꝯtumacem ap
pellare verum veni-
entem iudice ſedente
ꝓ tribunali reſtitui
ad appellandū. ff. de in inte. reſti. l. diuus veriſſimū nullo iu-
re ad appellandū admitti. ff. ex qui. cau. in poſ. ea. fulcin⁹. §.
fi. Sed circa hoc eſt ſciendum ꝙ i vero ꝯtumace quadruplex
eſt opi. ⁊ in ficto quadruplex. Nā aliqui dicunt verum quez
ſ. dixi euidentē veriſſimū alij inuentū alij non inuentū tūc de
mū ſi ſe citatum nouit alij citatum ab homine. Item quidam
dicunt fictuz inuentū qui dixit ſe venturū ſed tacuit vel non
venit ⁊ hanc etiam recitat glo. vi. in. l. fi. ff. de reſtit̄. in integ.
Alij dicūt hunc verum ſed fictū non inuentū. ⁊ facit qđ no. in
l. ex ꝯſenſu. §. fi. ff. de ap. Tertij i non inuento diſtinguūt an ci-
tatio poſtmodū ad iſtū ꝑuenerit ⁊ ſit verus an non ⁊ tunc ſit
fictus. ⁊ facit qđ no. in. l. i. §. i. ff. qñ ap. ſit. Alij dicunt fictum
cum ius citat verum cum citat homo quia nūcius ⁊c̄. ff. de
ar. celſus. ⁊ facit qđ no. compo. ⁊ archi. de ele. c. i. li. vi. ſic ve-
ra interpellatio que fit expreſſe ꝑ hominē. ff. de vſur. mora fi-
cta que tacite fit ꝑ legem. vt in ꝑſona minoris. ff. de leg. ij. l.
ticia ſeia. §. vſuras. C. in qui. cau. in inte. re. non eſt ne. l. in mi
norum. De vero ⁊ ficto placet ſecūda opi. reprobata p̄ma et
quarta ⁊ licet tertia in ſe ſit vera quia vere iudici ꝯtumacit̄
reſiſtit is qui non inuentus citatiōis noticiā habuit ⁊ non ve-
nit tn̄ quia id iudicialit̄ non ꝯſtat ⁊ ex p̄ſumptione iudicamus
habemus illū pro ficto vbi iudicialit̄ ergo ꝯſtaret haberet̄ ꝓ
vero. ⁊ ſic poſſet intelligi. §. ſinautem. de quo ſubmittā. Itez
ſciendū ꝙ circa ꝯtumacis ap. eſt opi. etiam quadruplex. Cō-
munis habet ꝙ fictus appellat. C. quō ⁊ qñ iu. ab eo. ff. quan
do ap. ſit. l. i. in fi. C. de li. cau. ſi is. ⁊ facit hec decre. Secūda
ſingularis opi. Ja. bal. ⁊ odof. quam ſequebat̄ dñs meus in
l. ꝓperandū ꝙ etiā ficte ꝯtumax nō appellet. ⁊ h̄ dicūt per. §.
ſinautem. e. l. de iudi. q̄ loquit̄ de pte nō inuenta. ꝓ his facit
ff. de iud. l. ⁊ p⁹ edictū i fi. ſine ſuppletiōe legēdo. ſed vt ibi di-
cit glo. ſi finis loqueret̄ de eo q̄ nec vere nec ficte ꝯtumax eēt
non eſſet ap. neceſſaria. q: ipſo iure ſnia nulla eēt ⁊ ſi exponat
qđ ibi dicit. audiet̄ bñficio nullitatis ſine ap. remedio. nō cō-
uenit r̄nſio narrātis. ꝯ illud de fi. inſtru. inter. §. cetez. Alij di
cunt ficte ꝯtumacē appellare. ⁊ poſſe q̄ venit iudice ſedēte ꝓ
tribunali alias non appellat. ⁊ ſic intelligunt. §. ſinautez. Alij
dicunt nedum fictum ſed etiam verum appellare poſſe. dum
modo non ſit manifeſtus quem ſupra vocaui euidentem vel
veriſſimū. ⁊ pro his facit hec littera. ⁊ de ſen. excō. venerabi-
libus. §. idem eſt. vbi videtur expreſſum ꝙ citatus non veni-
ens ſit preſumptiue ꝯtumax quia potuit impediri ſic ꝙ veni-
re non potuit. Cum ergo eo caſu beneficio abſentie reſtituere
tur contra ſententiam. de re iudi. cum Bertoldus. de reſtitu.
in inte. ex litteris. ⁊ de hoc. ff. de dam. infec. ſi finita. §. ſi forte
de re iudi. queſitum. fortius ergo beneficiuz ꝓbabilis abſen
tie illum excuſabit a contumacia vt appellare poſſit vt pre-
ſens. obtinere ſententiam retractari propter iniquitatē ſui. nō
propter abſentiam tn̄. fateor tamen ꝙ vbi preſens appella-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf